

ZDĚNÁ KOLONÁDA V LÁZEŇSKÉM PARKU U PANSKÉHO DOMU

Poněkud méně kvalitní pohlednice z roku 1927 dokládá závěrečnou existenci zděné kolonády i s nově postavenou budovou divadla.

Snímek z konce 19. století zachytil zděnou kolonádu i s tehdejší dominantou - prvním městským divadlem, postaveným v novoklasicistním stylu.

V roce 1825 dala rodina Clary - Aldringenů, což byli majitelé teplického panství, podnět k postavení zděné kolonády v parku mezi Panským domem a místem prvního židovského hřbitova v místech dnešního Krušnohorského divadla. Jejím posláním bylo zdobit tehdejší Špitálskou zahradu a zároveň reprezentovat teplické lázeňství, včetně cílého společenského života.

Zděná kolonáda měla půdorys poněkud otevřené podkopy, rozšířené na obou koncích o krátká uzavřená křídla. Na pravé východní straně ukončoval halu společenský salonek, na opačné levé západní straně v malém přístavku na způsob antického chrámku, v němž vytékal pramen, se prodávala bílinská kyselka i další nejnámější druhy domácích i zahraničních

minerálních vod. Právě zde si lázeňští hosté kupovali rozličné výrobky získané z minerálních pramenů, různé pastilky, sole a koupelové přísady.

Lázeňskými hosty se to v Teplicích jen hemžilo a zde tomu nebylo jinak. V hale po stěnách visely tabulky s výsledky analýz zdejších pramenů i další četná doporučení. Vlastní kolonáda byla tvořena sloupovým ochozem toskánského typu. Klasicistní architektura pak vynikala čtyřiceti dórskými sloupy a otevírala se směrem k jihu. Tato proměna vévodila dlouho celému okolí až do vzniku další dominanty, kterou se v roce 1874 za kolonádou stala stavba původního městského divadla v neoklasicistním stylu. Tak tomu bylo až do roku 1919, kdy divadlo vyhořelo. Na jeho místě však záhy

došlo ke stavbě nové, ze současnosti nám již známé divadelní budovy, která byla slavnostně otevřena roku 1924.

Dokud ještě stálo divadlo staré, nacházelo se přece jen v určité symbióze s kolonádou z dvacátých let 19. století. Oproti novému divadlu v pozadí však působila stárnoucí zděná kolonáda

už poněkud zchátralým a nesourodým dojmem. Proto se po sto letech její existence vynořila otázka její opravy a rekonstrukce. Avšak náklady na opravu nechtěl nést jak potomek jejího dřívějšího majitele kníže Clary - Aldringen, tak ani město, které ji později odkoupilo. A tak došlo za první republiky v roce 1936 k tomu nejhoršímu, co mohlo historickou kolonádu postihnout - k její likvidaci. Tím ovšem Teplice zcela zbytečně přišly o jednu z typických lázeňských staveb a o památku na slavné období teplického lázeňství.

Na místě někdejší zbořené zděné kolonády v lázeňském parku pod divadlem vznikly trávníky a květinové záhony a rovněž malé jezírko s vodní fontánou, kterou tvořily tři tančící děti. Před časem tady vznikla kovová konstrukce kolonády připomínající klece s výběhy pro zvěř, která prochází přibližně v linii své mnohem starší, důstojnější a nesrovnatelně cennější předchůdkyně.

PAVEL KOVÁŘ

Dobová kresba ze 30. let 19. století zobrazuje nově postavenou lázeňskou kolonádu v tehdejší Špitálské zahradě.

Před časem vznikla na půdorysu bývalé zděné kolonády za divadlem jakási symbolická kovová konstrukce, která kopíruje zbořenou lázeňskou stavbu ve třicátých letech 20. století.

Kresba ze třicátých let 19. století dokumentuje zděnou kolonádu v jejím ranném stádiu i s tehdejším lázeňským ruchem.

Severočeské doly a.s.

www.sdas.cz

www.agenturais.cz

Reklama a inzerce pro
Teplice, Ústí nad Labem, Drážďany, Mnichov